

Kedves Pali, ki a Lovari törzs tagjaként a Ruva nemzetségből származol, büszkén vallod, hogy cigány (roma) magyar vagy és ez természetes számodra. Nem te vagy az egyetlen, akinek ez természetes, de bár csak sok ilyen tagja lenne közösségünknek, akárcsak a múltban volt, például olyanok, akik azt mondták: "Ich bin Ungarn" még ha nem is tudtak magyarul.

Ebből talán érthető: magyarnak lenni nem etnikai, nem nemzetiségi, nem is nyelvi kérdés. Ha azt mondom: magyar vagyok, akkor egy történelmi közösséghez tartozom.

Amiből ki lehet szakadni, de letagadni nem lehet. Amit meg lehet tagadni, de cáfolni nem lehet. Amivel szembe lehet szegülni, de létezőnek kell tekinteni.

Ez így van több mint ezer éve, talán másfélezer éve. Te romaként (cigányként) vagy magyar én hugenottaként, zsidóként, németként, szlávként lettem magyar. Én már nem szeretnék más lenni, azért sem, mert neked és nekem sok közös élményünk van, ami egy közösségbe köt bennünket.

Írta: Duray Miklós

2017. február 26. vasárnap, 13:51

Sorsközösségbe. A magyar közösségbe, ami egyben egyetemesség is. Írásaidat olvasván gyakran éreztem úgy, mintha dikhelen át nézném magamat, gyerekkoromat, nem csak a vaskovácsolás élménye okán, aminek magam is tanúja és megélője voltam, hanem kétségeidnek és bizakodásaidnak révén is.

(Az írás Ruva Farkas Pál új kötetének ajánlásaként készült.)